

че Той е такъв, онакъв, но ще го поканя у дома си на гости и ще го угостя добре. На другия ден пакъ ще го поканя, пакъ ще го угостя. Така ще продължавамъ цѣла година наредъ: ще го угощавамъ, ще се разговарямъ съ него приятелски, но за Бога нищо нѣма да говоря. Така разбирамъ азъ проявлението на Великия. Той не е нѣщо външно. Нѣма защо външно да се говори за Бога. Достатъчно е да живѣемъ въ Него и заради Него, за да Го проповѣдваме на хората. Нашиятъ животъ и външно, и вътрешно трѣбва да бжде изразъ на Великата Божия Любовь. Когато нѣкой ме пита, има ли Богъ, или не, азъ ще му кажа: За себе си мога да ти говоря, колкото искашъ, но за Бога нищо не мога да ти кажа. — Защо? — Защото този въпросъ е личенъ, и всѣки трѣбва да го разреши за себе си. Нѣкой запиталъ Апостолъ Павла, какво трѣбва да прави, за да се спаси. Той му отговорилъ: „Повѣрвай и ще намѣришъ спасението въ себе си!“ Въ този смисълъ, всѣки може да се спаси, като разработи онова, което Богъ е вложилъ въ него. Мнозина се спиратъ върху стиха „Повѣрвай въ Господа Исуса Христа“ и го разглеждатъ буквално, като казватъ: Ако повѣрвашъ, ще бждешъ спасенъ; ако не повѣрвашъ, ще отидешъ въ дѣното на ада. — Не е така. Ние виждаме днесъ, че и който вѣрва, и който не вѣрва, сж изложени на голѣми мжчения. Ето, хората вѣрватъ, но тѣхната вѣра не ги спасява. Това не е истинска вѣра. Това, което внася недоразумения, съмнения, обиди, огорчения между хората, не е вѣра. Истинската вѣра подразбира най-великото, най-възвишеното и благородното, което може да се прояви въ отношенията на хората. Наблюдавайте, каква голѣма вѣра има майката въ своето дете. То грѣши, прави пакости днесъ, утре, други денъ, но тя вѣрва въ него, прощава му и казва: Ще се изправи това дете. Има нѣщо хубаво, вложено въ неговата душа, познавамъ го азъ. И наистина, въ каквото вѣрва, това става. Защо? Защото въ ума, въ сърцето на тази майка нѣма сѣнка отъ съмнение и колебание. Тя вѣрва въ своя синъ или въ дъщеря си и казва: Отъ моето дете човѣкъ ще стане! Не се минава много време, и не само тя, но и другитѣ около нея виждатъ, че отъ детето ѝ човѣкъ е излѣзълъ. Обаче, има майки, които не вѣрватъ въ децата си и казватъ: Отъ моето дете нищо не може да излѣзе. И наистина, както мислятъ, така става.

И тъй, не се съмнявайте въ възможноститѣ на човѣш-